

INFORMATOR URZĘDOWY

powiatu gnieźnieńskiego

Wychodzi w środy i w soboty. Abonament wynosi || Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 8 groszy od kwartalnie 3 zł., mies. 1 zł. z odnośz. do domu. || wiersza mm. (5 cm.) Ogł. petyt. lub tabel 12 gr.

№ 57. || Gniezno, dnia 18-go sierpnia 1934 r. || Rok 83.

Imienny wykaz

właścicieli koni zamieszkałych w powiecie gnieźnieńskim, którzy otrzymali dyplomy i nagrody pieniężne podczas przeglądu koni w roku 1934 za wzorowy stan pielęgnacji i kucla doprowadzonych do przeglądu koni.

L. p.	Nazwisko i Imię	Miejsce zamieszkania	O t r z y m a ł :		
			dyplom	5 zł.	10 zł.
1.	Goranowski Wawrzyn	Krzyszczewo	1	—	—
2.	Greger Karol	Mączniki	1	5 zł.	—
3.	Niklas Jan	Dębica	1	5 zł.	—
4.	Sechafer Gustaw	Świniary	1	5 zł.	—
5.	Tüpkér Henryk	Rzegnowo	1	5 zł.	—
6.	Bruch Wojciech	Kamionka	1	—	—
7.	Paskiewicz Edmund	Powidz	1	—	—

Gniezno, dnia 10. sierpnia 1934 r.

Rejonowy Inspektor Koni z p. A. Burzyński, urz. cyw.

Powyższe podają posiadaczom koni do wiadomości.

Gniezno, dnia 14. 8. 1934 r.

Nr. Wojsk. 15/320/34.

Starosta Powiatowy :

w z. (—) Szczepański, referendarz.

Rozporządzenie

Wojewody Poznańskiego

z dnia 25-go lipca 1934 roku

o rejestracji i znakowaniu we wszystkich powiatach Województwa Poznańskiego bydła rogatego wyprowadzonego na targi (małe i wielkie).

Na zasadzie postanowień art. 108 pkt. 1 lit. a rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 19-go stycznia 1928 roku o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11 poz. 86) oraz § 12 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 12-go czerwca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65 poz. 597) zmienionego rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20-go października 1932 roku w sprawie nadzoru weterynaryjnego (Dz. U. R. P. Nr. 111 poz. 922), jak również rozkrytu Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych Nr. W. XI — 51/57 z dnia 22-go czerwca 1934 roku celem zapobieżenia rozwłoczenia zarazy pienujej bydła rogatego zarządzam co następuje :

§ 1. Bydło rogate (buhaje, woły, krowy, jałowina i cielęta) hodowlane, rzeźne i użytkowe wyprowadzane lub wywożone na targi (małe i wielkie), niezależnie od świadectwa miejsca pochodzenia, winny być zaopatrzone przez organ wydający świadectwa miejsca pochodzenia w znaczek uszny (kolczyk) na prawem uchu, a w braku tegoż na uchu prawym z odpowiednim napisem. —

§ 2. Właścicwy Zarząd Gminny (wiejski i miejski) zaopatrzy zawczasu sołtysów i przełożonych obszarów dworskich oraz inne osoby wydające z upoważnienia gminy świadectwa miejsca pochodzenia, w kleszcze do znakowania oraz niezbędną ilość znaczków usznych (kolczyków), które zapotrzebowywać należy za pośrednictwem tutejszego Urzędu Wojewódzkiego Inspektorat Weterynaryjny).

§ 3. Koszty nałożenia znaczką usznego (kolczyka) ponosi posiadacz bydła rogatego wyprowadzanego lub wywożonego na targ.

Przy zwalczaniu bydła posiadacz obowiązany jest bezpłatnie udzielić żądanej pomocy.

Należność za znaczek uszny (kolczyk) winna być włączona do opłaty pobieranej za odnośne świadectwo miejsca pochodzenia, przy czem łącznie opłata ta nie może przekraczać kwoty 50 groszy. Wpływy z tych opłat mogą być zużywane w y ł ą c z n i e na pokrycie kosztów związanych z wystawianiem świadectw miejsca pochodzenia na zwierzęta i znakowaniem bydła rogatego. Pobieranie dodatkowo jakichkolwiek opłat na inne cele w związku z wystawianiem świadectw miejsca pochodzenia jest niedopuszczalne. Wysokość tych opłat należy podać do publicznej wiadomości przez stosowne ogłoszenie. —

§ 4. W wydawanych świadectwach miejsca pochodzenia, na bydło rogate wyprowadzane lub wywożone na targi, organ wystawiający wspomniane świadectwa winien poza dokładnem wypełnieniem wszystkich rubryk takiego świadectwa, wpisać na niem napis i numer umieszczony na założonym przez się znaczką usznym (kolczyku). Przy wymianie świadectwa miejsca pochodzenia (n. p. z powodu upływu jego ważności) na nowem świadectwie należy odmotować napis umieszczony na znaczką usznym, założonym przy wydawaniu poprzedniego świadectwa miejsca pochodzenia Zakładanie nowego znaczką usznego nie jest wymagane. —

Założonego znaczką usznego (kolczyka) nie wolno samowolnie usuwać lub zmieniać na inny.

W razie zagubienia, przypadkowego zerwania znaczką usznego (kolczyka), oraz zagubienia świadectwa miejsca pochodzenia na dane zwierzę, można wydać nowe świadectwo miejsca pochodzenia lub założyć nowy kolczyk na lewe ucho dopiero po przeprowadzeniu przez Zarząd Gminy (miejskiej lub wiejskiej)

skiej) dochodzeń mających na celu ustalenie faktycznego miejsca pochodzenia odnośnego zwierzęcia.

W razie poddania bydłęcia rogatego ubojowi w rzeźni, zarząd odnośnej rzeźni winien przechować w ciągu 2-eh lat znaczki uszne (koleczyki) z zabitych zwierząt oraz odnośnego świadectwa miejsca pochodzenia.

W razie padnięcia lub zabicia na własny użytek bydła rogatego opatrzonego znacznikiem usznym (koleczykiem) posiadacz winien znaczek taki wraz ze świadectwem miejsca pochodzenia oddać organowi, który w danej miejscowości wystawia świadectwa miejsca pochodzenia na zwierzęta.

Osoba wydająca świadectwa miejsca pochodzenia winna, otrzymany od posiadacza bydłęcia zabitego lub padłego znaczek uszny (koleczyk) wraz ze świadectwem miejsca pochodzenia przechować u siebie przez przeciąg 2-eh lat.

Co do sposobu dalszego postępowania ze użytymi znaczkami usznymi, tut. Urząd Wojewódzki wyda stosowne instrukcje w właściwym czasie. —

§ 6. Bydło rogate nie opatrzone znacznikiem usznym (koleczykiem) założonym w miejscu pochodzenia zwierzęcia nie wolno dopuścić do udziału w targu, chociażby nawet było odnośnie zwierzę zaopatrzone w przepisowe świadectwo miejsca pochodzenia.

W razie stwierdzenia przez organ nadzoru weterynaryjnego, że na targ doprowadzono bydło rogate nieopatrzone znacznikiem usznym (koleczykiem) lub bez świadectwa miejsca pochodzenia, natenczas zwierzę takie należy nie dopuścić do udziału w targu lecz przetrzymać je na koszt i odpowiedzialność posiadacza w odosobnieniu na targowisku w t. zw. stajni aż do czasu przeprowadzenia dochodzeń, mających na celu ustalenie faktycznego miejsca pochodzenia zabiegów zwierzęcia poczem może być ono wydane posiadaczowi lub też za zgodą posiadacza należy zwierzę takie przekazać do uboju w miejscowej lub najbliższej rzeźni publicznej.

§ 7. Powiatowi i upoważnieni lekarze weterynaryjni przy sposobności badania zwierząt na stacjach kolejowych winni zwracać uwagę na to, czy bydło rogate, znajdujące się w obrocie kolejowym, a przeznaczone na targi, jest zaopatrzone w odpowiednie znaczki uszne (koleczyki).

Bydła rogatego przeznaczonego na targi nie wolno dopuszczać do załadowania. —

§ 8. Powiatowi lekarze weterynaryjni przy każdej sposobności winni kontrolować jak są wydawane świadectwa miejsca pochodzenia na bydło rogate oraz sprawdzać, czy są nakładane znaczki uszne dla bydła rogatego przeznaczonego na targi.

§ 9. Przekroczenia niniejszego rozporządzenia karane będą na zasadzie postanowień rozdziału VII. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22-go sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 77 poz. 673) w brzmieniu ustalonym ustawy z dnia 25-go lutego 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 26 poz. 229).

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 10-go września 1934 roku i obowiązujące aż do odwołania.

WOJEWODA:

w z. (—) Kaucki, Wicewojewoda.

Zarządom miast i gmin, Posterunkom P. P., lek. weterynaryjnym, ogładcóm mięsa i sfer zainteresowanych podają do publicznej wiadomości i ścisłego przestrzegania.

Gniezno, dnia 14 sierpnia 1934 r.

Starosta Powiatowy:

w z. (Szczepański)

referendarz.

Nr. W. 4/6/34 — IV.

Za dział urzędowy odpowiedzialne Starostwo

P. Adama Hajdera mianuję zastępcą, Przewodniczącym go b. obszaru dworskiego Głębokie w miejsce Pana Łapińskiego.

Gniezno, dnia 11 sierpnia 1934.

Przewodniczący;

w z.

(Szczepański)

referendarz.

L. dz. 7662/34.

W miejsce Franciszka Budzyńskiego wybrany został Stanisław Klawiter opiekunem społecznym gminy Wierzyce i to na czas obecnej kadencji opiekunów społecznych.

Gniezno, dnia 2 sierpnia 1934.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego:

w z. (Szczepański)

referendarz.

L. dz. 7340/34.

P. Franciszka Purola rolnika z gminy Dębów Król. mianuję komisarycznym sołtysiem gm. Dębów Królewskie w miejsce ś. p. Rosińskiego Andrzeja.

Gniezno, dnia 8 sierpnia 1934.

Starosta Powiatowy:

w z. (Szczepański)

referendarz.

L. dz. 7936/34. W. P.

Powiatowy Komitet

Pomocy Ofiarom Powodzi

W związku z prowadzoną akcją pomocy ofiarom powodzi podaje się do ogólnej informacji wynik akcji od jej początku po 14 sierpnia 1934 r.

Zebrało za pośrednictwem PP. sołtysów, Wójtów i Burmistrzów miast niewydzielonych gotówką 3.491,21 zł. nadto 1.000 zł. ofiarował Wydział Powiatowy, zatem razem gotówką 4.491,— zł.

W naturze zebrano:

524 cet. zboża (przeważnie żyto) wagon desek, wagon słomy, 4 krowy, 10 świń (maciorek) 30 cet. maki, 30 cet. mieszanek. Gotówkę przekazano Wojew. Kom. Pomocy Ofiarom Powodzi w Poznaniu, produkta naturze przesłano na teren dotknięty powodzią względnie do dyspozycji Wojewódzkiego Komitetu Krakowie.

Gniezno, dnia 14 sierpnia 1934 r.

Przewodniczący:

z pol.

Magoński

Inspektor samorządu gminnego.

L. dz. 7867/34.

Miejscowy Komitet niesienia pomocy ofiarom powodzi w Witkowie donosi, że w ostatnim ogłoszonym spisie ofiarodawców na rzecz powodzi z powodomylki omińto niżej podanych, którzy złożyli:

pp. Dutkiewicz Ignacy 1 zł, Krysztofiak Leon 1 zł, Kolasiński Kazimierz 2 zł, Janicki Ludwik 5 zł, Sionowski 2 zł, Raczkowski Stefan 0,50 zł. i Świerkowski Franciszek 1 poduszkę z pierzem.

Wydzierżawienie polowań

gminy KOSOWA około 1200 mórg odbędzie się drodze przetargu w sobotę, dnia 25 sierpnia 1934 godzinie 3 po południu w domu sołteckim w Kosowie.

Warunki dzierżawy ogłosi się przed terminem.

Przewodniczący Spółki Łowieckiej
STANISZEWSKI.

Popierajcie przemysł krajowy i pochodzenia polskiego

Administracja i drukarnia M. Cegielskiego w Witkowie.